EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Paisatge | Ignasi Cebrian | Actualitzat el 18/06/2021 a les 11:29

Renaturalització (II)

Dèiem en el darrer escrit de "Natura urbana" que era difícil renaturalitzar un ecosistema tal com era primigèniament abans de la petjada humana. Una de les raons és l'emergència climàtica que ens porta a la incertesa d'esbrinar com seran els nous ecosistemes restaurats adaptats a temperatures més altes i menys aigua.

Hàbitats transformats del Poal.

Cal afegir-hi un altre factor: el de la pèrdua de biodiversitat general. Les causes de la pèrdua de diversitat són prou evidents. La destrucció, la fragmentació, la degradació i la contaminació d'hàbitats i les espècies invasores. I les solucions són ben clares. Construcció, millora i descontaminació

d'hàbitats i reintroducció d'espècies autòctones foragitant les invasores. Els humans som la plaga que hi ha al darrere.

Si ens hi poséssim podríem revertir aquesta pèrdua. Hauríem de transformar moltes activitats humanes. Sabem que la natura, si la deixem tranquil·la, es refà. En temps de confinament es va veure amb evidència senzilla que si aturàvem el sistema econòmic la natura es revifava. Per tant, el problema és el sistema econòmic. Canviant-lo per un sistema que no impliqui estar quiets i tancats, és clar, podrem revertir la situació de pèrdua. Cal reconvertir totes les activitats humanes sense que repercuteixin sobre la natura.

L'opulència, l'egoisme, la mesquinesa, l'individualisme, l'afany, l'avarícia, l'interès exclusiu personalista, el paternalisme, l'estupidesa, les pors... tot englobat sota el paraigua del capitalisme ens condueix cap a la destrucció dels nostres hàbitats, ecosistemes, i de les espècies biològiques que hi viuen. Pocs invents i troballes cientificotecnològiques ens trauran del pou, malgrat que algunes hi poden ajudar. No ens en trauran si no sabem quins han de ser els nostres comportaments com a espècie per tractar amb delicadesa i subtilitat la natura.

La clau de l'inici de la solució, per tant, és humana. En la societat moderna actual encara no sabem com comportar-nos entre nosaltres, tractem els veïns com a desconeguts, i menys com comportar-nos davant de la natura per no destrossar-la. Ens pensem que la Terra és molt gran i que podem fer-hi de tot. Doncs no, és finita i no totes les activitats hi tenen cabuda. Hi ha pensadors que ho repeteixen des de fa temps i pocs fem cas a aquestes crides. Com diu el poeta «Potser el secret és que no hi ha secret/ i aquest camí l'hem fet tantes vegades/ que ja ningú no se'n sorprèn; potser/ caldria que trenquéssim la rutina/ fent algun gest desmesurat, alguna/ sublimitat que capgirés la història».